

Není (energetický) audit jako audit!

Author: SF / Petr Bým | Published: 27.06.2011

Tato slova padla na semináři „Energetický audit jako základ snížení spotřeby primární energie“, který nedávno uspořádala obecně prospěšná společnost Envi A. Jeho průběh včetně diskuse naznačily, že se u nás na poli energetických úspor už leccos dokázalo, ale v nové výstavbě v tomto ohledu situace není úplně ideální. Právě v JRD o tom vědí nejvíce - jako jediná firma u nás budují nízkoenergetické rezidence. S odbytem sice nemají potíže, ale zjevně ani nezápolí s nijak gigantickou poptávkou. Produkce JRD dnes nepředstavuje ani jedno procento toho, co trh rezidenčních novostaveb ve svém úhrnu produkuje. Možná má tak pravdu Evžen Korec z Ekospolu, který nízkoenergetické stavitelství považuje za sice nosnou, ale přece jen malou niku rezidenčního trhu, která se jen stěží stane jejím významnějším, natož pak dominantním elementem.

Legislativa nestačí

Pravdou ovšem také je, že tlak na snižování energetické spotřeby i ve sféře bydlení je hlavně ze strany Unie poměrně značný a navíc je v ryze praktické poloze umocňován rostoucími cenami paliv a následně i elektrické energie. Tomu ostatně odpovídá i naše legislativa, respektive povinnosti, které v environmentální oblasti ukládají stavebníkům zákony (jak vyplynulo z vystoupení představitele MPO, je právě tato oblast práva velmi dynamická a právě nyní se připravuje řada legislativních novinek - týkat se budou především kontroly a inspekcí energetických zařízení jako např. kotelen, rozvodů či klimatizace).

Energetický audit - jako nutný předstupeň obligatorního průkazu energetické náročnosti budovy - je jedním z „právních“ instrumentů, který by měl zajistit potřebné energetické úspory. Dikce zákona je ovšem jedna věc, praxe druhá. „Není audit jako audit. Kvalitní výsledek auditu, kde se protíná problematika stavařská, energetická, topenářská, architektonická, ekonomická a řada dalších, jen stěží zaručí práce jednoho člověka. Takle širokou kvalifikaci prostě nemá nikdo,“ zkonstatovala na semináři Alena Horáková ze společnosti Arcadis. Její slova potvrdil i Roman Povýšil z firmy Energo-Envi: „Auditor není bůh! Výsledek jeho práce je závislý na jeho vzdělání, zkušenostech i odpovědnosti.“ Ovšem „jednomužných“ auditů se u nás realizuje poměrně mnoho. Vysvětlení? Samozřejmě tkví v nízké ceně a pak také v okolnosti, že u nás dosud neexistuje žádná následná kontrola uskutečněných auditů. A v neposlední řadě je v pozadí často nedostatečné kvality energetických auditů i laxní postoj zadavatele. „Udělejte to, ať máme pokoj, ale za co nejmenší peníze!“ - takový přístup podle R. Povýšila není u nás dnes nikterak vzácný.

Samotný audit není řešení

Ještě větším úskalím energetických auditů, respektive tohoto nástroje k dosažení úspor energie, je chybějící poslední článek. Aby činnost auditora měla praktický smysl, je zapotřebí zpracovat také doporučení majiteli/uživateli stavby, jak k úsporám a udržitelnému provozu dospět - a realizace by měla po výběru té nejvhodnější varianty následovat. Pokud ovšem audit není kvalitní a pro zadavatele je jeho získání jen nutnou formalitou, pak se záměr zákonodárce samozřejmě míjí účinkem. A zase je na místě dodat, že ekonomické propočty návratnosti navrhovaných opatření jsou rovněž činností nanejvýš náročnou a v mnoha ohledech takřka prognostickou (zejména kvůli pohyblivým cenám energií, které dlouhodobější kalkulace víceméně znemožňují), takže kvalifikace auditora je i tady klíčovým momentem.

Lhostejnost nebo chudoba?

Kvalitní audity se stanou běžným jevem v okamžiku, kdy dojde ke změně postoje jejich zadavatelů, tedy majitelů či uživatelů staveb a budov - kvalifikovaná poptávka vposledku vygeneruje i kvalifikovanou nabídku. K této změně nepochybně dojde, ale zdá se, že ekonomický tlak ještě není dostatečný. Přitom princip dobrovolnosti u nás v oblasti energetických úspor podle R. Povýšila ještě nefunguje. Ve hře jsou přitom velké peníze. „V USA se za poslední desetiletí podařilo spotřebu energie na jednotku užité plochy budov snížit až o 40 %,“ říká Ondřej Štrup z asociace IFMA, která se zabývá facility managementem. Podle něj v Česku schází nejen „koncovka“ auditů, ale i následná soustavná péče o transfer jeho výsledků do praktického života a o energetické hospodářství v budovách vůbec. Příčiny toho, proč je u nás energetický management neznámou věcí, vidí O. Štrup v už několikrát zmíněném slabém ekonomickém tlaku: „Energetika prostě není pupek světa. Jsou obory, kde výdaje na ni představují jen 3 % provozních nákladů.“ Podobně, ale přece jen trochu jinak to vidí J. Kindl z JRD: „Myslím, že nejde ani tak o krátkozrakost, jako spíše o určitou firemní chudobu, která neumožňuje pohled ve velkorysejší perspektivě.“

27.06.2011 08:47, SF / Petr Bým